

(המשך מעמוד 6)

ויש להם 11% בפרלמנט — יצוגה בפרלמנט מקביל פחות או יותר לכוחה האמיתי. קול אורתודוכסי שווה כמחצית קולו של מארוני.

● **הדרוזים** מונים 300 אלף נפש. באחוזים: 7.5% באוכלוסייה, 6% בפרלמנט.

● **הארמנים**, המונים גם הם 250 אלף נפש, שהם 2.5% באוכלוסייה, מחזיקים רק ב-5% של המושבים בפרלמנט.

● **הנוצרים הסרוטסטנטניים** ושאר המיעוטים הקטנים מונים 100 אלף נפש, שהם 2.5% באוכלוסייה, 2% אחוז בפרלמנט.

משמע: מוצאו של אדם קובע, עם לידתו, את מישקלו האזרחי, את סיכוייו בחיים, את יכולתו להתקדם במינהל ובצבא, את יכולתו להשתמש בכוח פוליטי לשם השגת רווחה ויהס הוגן, אורח שייעי שווה כשליש מאזרח מארוני.

כל התותחים, מישטר זה התמוטט במלחמת האזרחים. האמונה

אמר שהוא מוכן לקיים את המדינה הלבנונית, אם יקבלו בה הדרוזים נתח השווה לכוחם. אם לא, הוא מעריף את פירוק לבנון ואת צירופה לסוריה.

הנשיא המארוני, אמין אל-ג'מיל, בנו של מייסד הפלאנגות, איבד תוך זמן קצר את כל האשראי שניתן לו. ברור כי אינו רוצה ואינו מסוגל להקים מישטר, שכל העדות שותפות לו. הוא מקיים מישטר מארוני-פלנגיסטי, וכל התותחים של ארצות-הברית וישראל אינם מסוגלים לקיימו.

ברית גלוייה וסמוייה. השבוע הכריז ג'זבלט על שילטון מקומי באיזור השוף. זה יכול להיות צעד ראשון לקראת חלוקתה הסופית של לבנון.

באותה שעה הירק ג'זבלט את בריתו עם הסורים עוד יותר, כאשר תבע מכווחותיו של יאסר ערפאת לצאת תוך שבוע מאיזור השוף. הוא לא השמיע תביעה רומה כלפי ה"מורדים" בפת"ח ושאר הסוכנים הסוריים באש"ף.

כל התנהגותו של ג'זבלט העידה

אסיר אבריחצירא מגיע למיתקן המישטרה בקומה זקומה, לכלא

הנאיבית של אריאל שרון ומרעיו, כאילו ניתן להשליט בלבנון דיקטטורה של אחת הסיעות בעדה המארונית — הפלאנגות — התמוטטה גם היא. חוץ מן המארונים, שהם בעלי-ההגנה היחידים במישטר הקיים, אין איש בלבנון מעוניין בקיומה של מדינה לבנונית, שזה פרצופה.

השבוע ביטא ואליד ג'זבלט, מנהיג הדרוזים, את הרכבים בשפה בוטה. הוא שאינו ממשיך בדרך אביו הגדול, כמאל ג'זבלט שביקש למלא תפקיד מרכזי באירגונה מחדש של לבנון כולה. ג'זבלט-הבן רואג לדרוזים בלבד, והוא מוכן לקיים את שילטון-הבית וכוח-ההגנה של הדרוזים תוך ברית גלוייה עם סוריה וברית סמוייה עם ישראל.

מוסמך של איזולת. נראה כי כשבועיים האחרונים הכירו גם האמריקאים בעובדה שסוריה היא הכוח

סא"ל חשוד בגביית כספים שלא כדין

אנשי מצ"ח (מישטרה צבאית לחוקרת) כבר טיפלו בהרכה פרשיות מדהימות, אך תיקי-החקירה דומה לזה, שבו מעורב קצין בכיר כזה לא טופל, כך נרמה, מעולם.

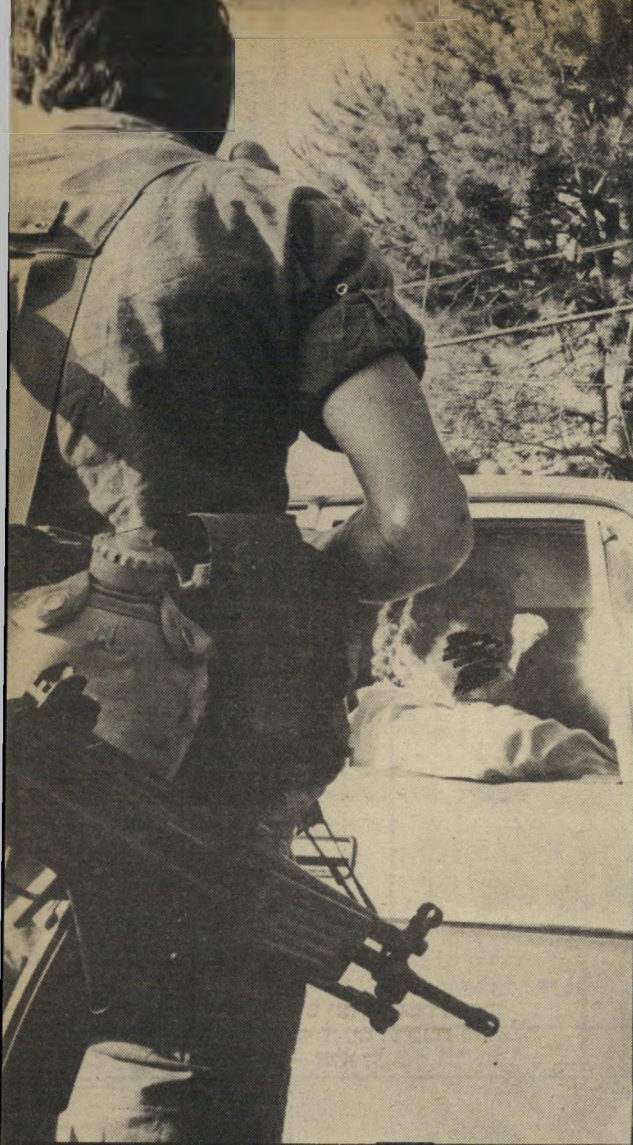
סיפור המעשה הוא מוזעזע, ומטיל כתם חמור. הקצין, סגן-אלוף בצבא הקבע, נחקר עתה.

בשלב מסוים התעורר אחד החיילים, לא ידוע אם המניע שלו היה מוסרי או נקמני, אך המידע שהוא העביר לחוקרי המישטרה הצבאית היה מפורט ומדויק.

אנשי מצ"ח נכנסו מייד לפעולה. אלבשלי החקירה הראשונים הם גילו רשת-הברחות מתחכמת מלבנון לישראל. מפקד אחד ממעברי הגבול נחשד ששיתף פעולה עם קציני צבא וקבוצת מכריחים מאורגנת, כדי להעלים עין כשהם עוברים במחסום. הקצין נעצר אחרי פעולת מעקב קצרה. חיילי יחירתו נחקרו אף הם. שיתוף-הפעולה עם החוקרים המנטים היה כבר בתחילת המעצרים.

היציב והאמין היחירי בלבנון, הם אותתו לרמשק שהם מוכנים להכיר בעמדת-הבכורה של סוריה בארץ-הארזים, תמורת-הסדר סוריאמריקאי כלשהו.

המחיר שנקבע ברמשק: ביטולו של

יתנהל ברלתיים פתוחות או סגורות. המיקרה, שפרטיו הגיעו ליריעת הקצינים הבכירים ביותר בצה"ל, חיב להדליק אור אדום. גם אם מערכת החקירה הצבאית פעלה באופן הראוי לשבת.

אנשי צבא ותיקים אינם זוכרים מיקרה דומה של שימוש לרעה בכמרי צה"ל למטרה רומה.

בן-ציון ציטרין

אכלו, שתו ושרו. עד כי שכחו בעצמם לאן הולך בן-מישפחתם.

הם אמרו כי אבריחצירא הולך לרצות את עונשו בקומה זקומה, מכיוון שהוא יודע שהוא חף-משע, ולכן אין לו במה להתבייש ומה להסתיר.

בעיצומם של הסיפורים בשעה 9 וחצי בבוקר, נראתה מכוניתו של השרלשעבר מתקרבת במהירות לכיוון המיתקן המישטרי. בני-מישפחתו נופפו לעברו והוא חיך אליהם, אבל לא עצר את מכוניתו.

הקצין שבשער המחנה הודקף והתכוונן לקבל את פניו של האסיר המפורסם. המכונית התקדמה במהירות לעבר השער, אבל השער היה סגור. לא היתה להם ברירה אלא לעצור לפני המחסום. הפקד אמור היה ללוות את אבריחצירא ברגל לכיוון מקום עבודתו בתוך הבסיס, אך אבריחצירא לא ירד ממכוניתו.

החווה הלבנוני-ישראלית, להלכה ולמ" עשה. אין זה מחיר גדול, כי הסכם זה — אחד ממיסמכי-האיזולת של הדרוז — מת עוד לפי שנחתם.

התוצאה: ישראל תישאר בלבנון כלי חוזה, וללא כל יכולת להגיע להסכם כלשהו אשר יסדיר את הישארותה או את יציאתה.

הכנסת היום הראשון

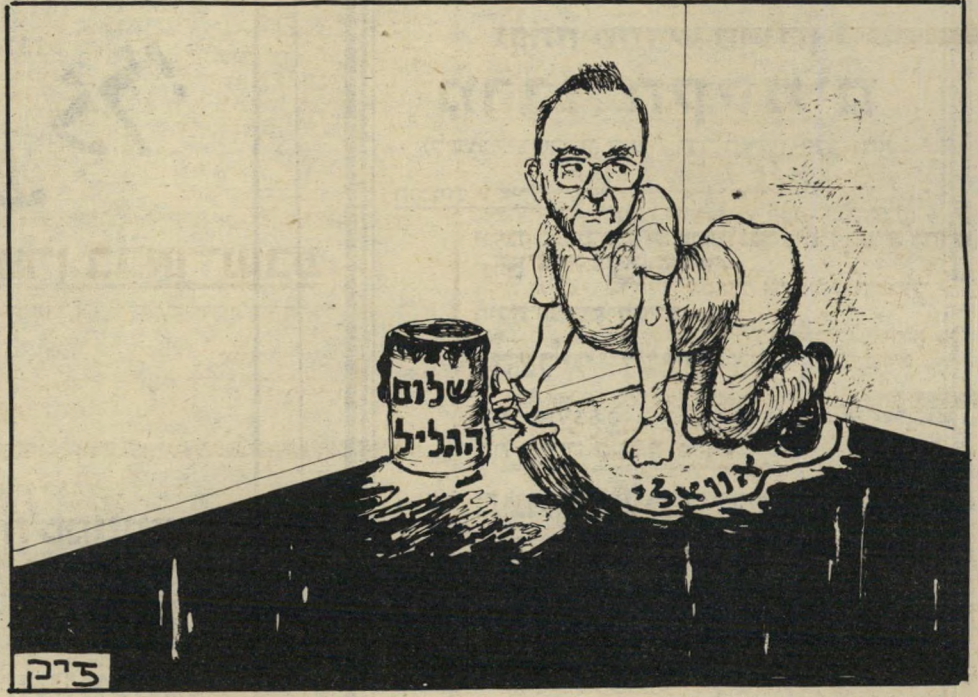
השרלשעבר הגיע למיתקן המישטרי במכוניתו הפרטית, עם נהגו האישי, וכמעט גרם לתאונה קטלנית.

קצין בדרגת פקד עמד בשער הכניסה לבסיס המישטרי בבית-דגן וחיכה מן השעה 7 וחצי בוקר. הוא בא במיוחד למקום, כדי לקבל את פניו של השרלשעבר אהרון אבריחצירא.

איש לא הודיע לו כי השרלשעבר צריך להתייצב קודם כמישטרת תל-אביב, כדי לחתום על טפסים ולקבל הסברים על הנהלים לגבי אסיר העובד בעבודות-חוץ.

גם נציגי כלי-התיקשורת שנכחו במקום לא ידעו כי אבריחצירא יאחר, וחורשת השמועות סביב איחורו היתה גדולה ומלאת רמיון.

השער היה סגור. בסביבות 9 בבוקר באו למקום בני-מישפחתו של אבריחצירא מן העיר רמלה הסמוכה. הם סיפרו כי כל המישפחה התכנסה בשבת, ביחד עם קרובים וידידים רבים, בבית אמו של אבריחצירא. כולם ישבו,

בפינה